

Monstres

Arròs a banda

Ramon Barnils

Pels Innocents de 1976 vaig comprar a Dènia un llibre que havia buscat durant molt de temps sense trobar-lo. Era un llibre que, aleshores com ara, és un punt de referència imprescindible per a mirar al voltant i llegir els diaris sense exagerar: el llibre es diu *Very Special People*, de quatre-centes pàgines, amb trenta-dues planes de «fascinants fotografies d'aquestes impressionants meravelles», que diu la propaganda de la mateixa portada.

La gent tan diferent del títol, les impressionants meravelles de la propaganda, són els monstres més coneguts dels dos darrers segles, o més exactament d'ençà que hi ha fotografia; les fotografies són de veres impressionants.

Hi ha Francesco Lentini, en una fotografia del Museu del Circ Mundial de Baraboo, Wisconsin: Lentini tenia tres cames, totes tres igualment llargues, i, una vegada que va anar a un hospital de contrets, va sortir-ne tan impressionat que mai més no es va tornar a plànyer per la seva tercera cama. Francesco Lentini no tenia cap sentit de l'humor, evidentment.

Hi ha el general Tom Thumb (Tom Polze), que pesava quinze lliures i feia setanta centímetres, i que surt retratat amb el seu empresari, el cèlebre P. T. Barnum, del Circ Barnum, al qual va fer guanyar milions de dòlars.

Una joia: els siamesos que van donar nom als siamesos. Eren siamesos

de nació i a la fotografia semblen molt vells. Cadascun d'ells ho tenia tot, i a més a més uns tendrums, un lligament en terminologia mèdica, els lligaven per la post del pit. Els siamesos es van casar, si senyores i senyors, cadascun amb una dona diferent, i amb pinta de blanques per acabar de triomfar. Sempre inseparables gràcies al tendrum, van tenir entre tots plegats vint-i-dos fills. Allà on hi ha pèl hi ha alegria.

A la col·lecció del circ Hertzburg, pertany una fotografia de Bartola i Màximo, els nens asteques que eren venuts com els darrers de la seva nació i que, segons el documentat estudi, eren de talles subdesenvolupades i ment endarrerida.

Índia i mexicana era també Julia Pastrana, «la dona més lletja del món», segons la publicitat. Deforme i coberta de pèl, la Pastrana té l'honor que la seva fotografia es guarda en la Biblioteca Pública de Nova York.

Frieda Pushnick s'ho feia sense braços ni cames, i escrivia a màquina i cosia. És natural, ja que, si no, no hauria sortit al llibre.

També hi surt el nostre amic l'home-elefant, el de la pel·lícula. El qui en vulgui veure l'original i llegir-ne la veritat mèdica trobarà fotografia i informe al primer volum del *Bri-*

tish Medical Journal, editat el 1890.

Rodica i Doodica unides, no per tendrum, sinó per teixit, fan pinta d'orientals, també; quan l'una pren una medicina, l'altra en sentia l'efecte. No diu si es van casar o no, ni si, del gust que es prenien alguna, en rebia el disgust l'altra, però és lícit d'especular-hi.

Diu el *Very Special People* que Robert Earl Hughs és l'home de més pes mai no pesat, i que el van enterrar en un taüt gran com un piano de cua. Miro la dinovena edició del *Guinness Book of Records*, que va correspondre a 1972, i ho confirma i ho completa: Robert Earl Hughs va néixer el quatre de juny de mil nou-cents vint-i-sis, a Monticello, Illinois, Estats Units, amb un pes de neixement d'onze lliures i un quart, que si són la lliura anglesa d'avui, dita «avoirdupois» i no és broma, que equival a 453'592 grams, tampoc no és tant, una mica més de cinc quilos. Va arribar a fer mil seixanta-nou lliures, que deuen ser cinc-cents quilos, exactament el febrer de 1958. Va morir d'urèmia el deu de juliol de 1958 a Bremen, Indiana, a l'edat de trenta-dos anys. És enterrat al cementeri de Binville, tocant el Mont Sterling, Illinois; i efectivament el seu taüt va ser una caixa de piano de cua adaptada.

Amb aquell llibre a les mans, res no ens ha d'espantar, ni per correu, ni per correu marítim, ni per les ones de l'aire.

PONENT

Els vents del món, el material didàctic per aprendre el lèxic i la normativa gramatical a base de quadres sinòptics

Els tres nivells: Llebeig, Ponent i Mestral ensenyen tot allò d'essencial que cal saber per emprar correctament l'idioma

Llevant: Cicle Mitjà E G B

Llebeig: C. Superior E G B, B U P, FP (iniciació)

Ponent: 2n. nivell.

Mestral 1: 3r. nivell (d'immediata aparició).

Els altres nivells s'estan preparant

Distribució: LA MATA DE JONC. Quint, 18. Mislata. VALÈNCIA. Tel. 359 56 12

